

VZPOMÍNKA NA...

ROSTISLAV ČERNÝ

(1937—2015)

Muž mnoha talentů, působil jako textař, ale také překladatel, scenárista, herec a animátor. Napsal texty ke skladbám, jako jsou Trezor, Oliver Twist, Loudá se půlměsíc, Dej mi pár okovů, Čas růží a další. Jeho texty zpívali mimo jiné Karel Gott, Waldemar Matuška, Eva Olmerová, Hana Hegerová, Marta Kubišová nebo Eva Pilarová.

Při studiích na DAMU stačil účinkovat v kabaretu Paravan a účastnit se zrodu Semaforu, kde v prvních inscenacích Člověk z půdy a Taková ztráta krve hrál a zpíval. Začátky jeho textování poslaly do éteru Trezor, Olivera Twista, Jsi jako dlouhý most, Čas růží a další šlágry. Psal pro rádio a televizi. Televizní muzikál Bitva o Leonu mu umožnil zakoupit supermotocykl značky Pionýr. Jako vedoucí skupiny Černého divadla Jiřího

Srnce odjel na rok do Las Vegas. Po návratu pomáhal s bratry Štáidlovými založit divadlo Apollo.

Srpen 68 mu umožnil odjet na dlouholetou zkušenou do zahraničí. V Anglii pracoval pro televizi Granada jako animátor a spoluautor 480 dílů různých dětských seriálů. V Německu, v Kolíně nad Rýnem, participoval pro dětskou redakci WDR jako animátor na šestnáctidílném seriálu Lemmi, pro který

navrhl hlavní loutkovou figurku. Ve Švýcarsku spolupracoval s reklamními agenturami jako textař a režisér. Po návratu do Prahy začal pracovat jako redaktor německého vysílání Českého rozhlasu.

Překládal filmy i divadelní hry z angličtiny a němčiny. Po úspěšné účasti na soutěži limericků a epigramů v Mnichově byl zapsán do encyklopedie německy píšících básníků.

Zastupován OSA od roku 1963, členem od roku 1992. Působil několik let v dozorčí radě OSA. V databázi OSA má registrováno 107 děl.

SMUTEČNÍ ŘEČ Z POHŘBU ROSTISLAVA ČERNÉHO

Milý Rosťo,

tvůj odchod byl pro nás všechny velmi nečekaný a já jsem si v tu chvíli uvědomil, jak nám bude chybět tvoje přítomnost. Za 25 let našeho přátelství jsem si přivykl na tvoje telefonáty s veselým uvítáním „Jak se daří muzikantům“ a v posledních letech tvoje oslovení „Kontrola důchodců“.

Při vzpomínce na tebe se mně promítá tvůj bohatý a naplněný život. Patřil jsi ke generaci předválečně narozených, kteří velmi silně obohatili náš kulturní život. Jako dítě z intelektuálního prostředí jsi byl komunistickým režimem pasován do převýchovy v dělnickém prostředí, ze kterého se ti podařilo uprchnout pod křídla divadelní akademie.

Stál jsi u zrodu Semaforu, Černého divadla Jiřího Srnce, se kterým jsi pak řadu let pokračoval ve spolupráci v zahraničí.

V šedesátých letech jsi vytvořil řadu krásných textů k písním, které nás provázejí do dnešních dnů. Tvoje „Píšťala a hůl“, „Dej mi pár okovů“, „Jsi jako dlouhý most“, „Čas růží“ nebo tvůj nesmrtelný „Trezor“ jsou stále s námi.

Sovětská okupace v šedesátém osmém nám všem převrátila život a ty jsi se rozhodl pro emigraci. I v tomto pro tebe novém prostředí jsi zůstal umělecky aktivní.

Prošel jsi Amerikou, Švýcarskem a na mnoho let jsi zakotvil v Londýně, kde ses autorsky a produkčně podílel na tvorbě dokumentárních a animovaných filmů pro BBC.

Když jsem se tě ptal, jak u tebe probíhalo několikeré přesídlení do různých koutů světa, s úsměvem jsi mně říkal, jakou ti dělalo radost dokázat si, že jsi schopen se v každém novém prostředí začlenit a žít podle svých představ. Tyto tvoje schopnosti z tebe udělaly člověka s širokým srdcem, s velkým přehledem, studnici moudrosti.

Budu velmi postrádat naše společné filozofování a tvoje veselé esemesky, a tak si neodpustím některé z nich citovat:

*Mám takový spací den
a jsem celkem spokojen
Nevím jestli chci někam ven
když nejsem ničím povzbuzen
Tak snad tobě tento den
Bude něčím ozdoben*

Nebo jinou na úsměvnou notu:

*Vrátil jsem se z New Yorku
Koupil jsem tam ponorku
Jenže tady není moře
Tak mi leží na dvorku*

Milý Rosťo,

a tak ti zde záměrně neříkám sbohem, ale na shledanou!!!

Pavel Růžička,
skladatel, přítel R. Černého

MALÉ NEBE

ROSTISLAV ČERNÝ

**ANO, ti všichni blízcí kolem tebe
Mohou být tvoje skromné malé nebe
Odvážím se říct nesměle
Mohou být tvoji... andělé...?...**

**Ale i kdyby řady přátel řídly
stále jich trochu kolem mává křídly
Dívej se dobře a vem si na to brýle
Na všechno je tu pořád vhodná
chvíle**

**Já sám se taky snažím snažně
Brát vážné věci hodně vážně
S pohledem shora... není sporu**

**nejde to totiž bez humoru
A jak se přátel řady tříbí
Poznám, kdo víc, kdo míň mi chybí**

**Jak se lze k vyšším věkům dostat?
Pár operací a potom kila léků?
A co je to pár žlučnicků a prostat?
Dopomohou snad k moudrosti
a věku?**

**když potom klepem na nebeskou
bránu
může se ozvat: zavřeno! zkuste to
k ránu**

**Pak sedíš tam jak blbec u patníku
A zvažuješ svou existenci vzniku
Cos vykonal a co jsi zprasil
Cos posekal a co dobrého zasil?**

**Ano, ti blízcí které máš kolem sebe
Mohou být tvoje hezké malé nebe
A v tom je asi vůbec život celý
Pomáhat druhým býti za anděly**

**A je to nakonec pak celý obraz tebe
Jestli jsi žil a měl jsi svoje nebe...**